

АНГЕЛ КАРАЛИЙЧЕВ
КУМА ЛИСА И КУЧЕТО

chitanka.info

Вървяла Кума Лиса през гората и си хортувала:

— Ах, че съм хубава лисичка! Какви очи имам! Ясно светят, всичко виждат. Ами крачката ми? То не са крачка, а вретенца. Като вихър ме носят през гората, сякаш не стъпват на земята. Ами ушенцата ми? Всичко чуват, нищо не пропускат. Но най ми е хубава опашката. Ей такава една лекичка и мекичка, същинска копринена къделя.

Тъкмо в тоя миг изскочило изневиделица едно ловно куче и — ав! — връхлетяло отгоре й.

Хукнала Кума Лиса да бяга към дупката си, а кучето — подире й. Тя бяга, то бяга, тя бяга, то бяга — аха, да я настигне. Но не смогнало. Бързите лисини крачета надбягали кучето. Мушнала се лисицата в дупката си, скрила се вътре, а кучето клекнало пред дупката и там притихнало.

— Ще почакам — си рекло, — може да излезе.

Като си поела дъх, Кума Лиса попитала крачката си:

— Крачка, мои краченца, вие що думайте, когато ни гонеше кучето?

— Ние — отвърнали в един глас четирите лисини лапички — думайте: „Беж, Лиске, да бягаме! Беж, Лиске, да бягаме!“

— Мили какини крачета! Кака ще ви изплете чорапки! — обещала им Кума Лиса и продължила: — Ами вие, какини очички, що думайте?

— Право, Лиске, в дупката! Право, Лиске, в дупката! Тъй думайте — отвърнали очичките.

— Мили какини очички, кака ще ви купи очила! — вrekла им се лисицата и се обърнала към ушите си: — Ами вие, какини ушенца, що думайте?

— Още малко, Кума Лиске! Още малко, Кума Лиске! — отвърнали те.

— Мили какини ушенца, кака ще ви купи обички! — обещала лисицата и извила глава към опашката си: — А ти, опашке, що думаше?

— Дръж, куче, опашката, дръж, куче, опашката! Тъй думайте — отговорила опашката.

Че като кипнала оная ми ти лисица.

— Какво? — изврещяла тя. — Гръм да те удари! Тъй ли се дума! Чакай да те дам на кучето за наказание!

И без да мисли много, Кума Лиса си подаде опашката навън.

Кучето тъкмо туй чакало. Хвърлило се, ухапало опашката и започнало да я тегли навън.

Лиса теглила навътре, кучето навън. Тя навътре, то навън, додето най-сетне я измъкнало и я сдавило.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.